

Легенчук С.Ф.,

д.е.н., професор, завідувач кафедри інформаційних
систем в управлінні та обліку,

Жиглей І.В.,

д.е.н., професор, професор кафедри інформаційних
систем в управлінні та обліку,
Державний університет «Житомирська політехніка»

ВИЗНАЧЕННЯ ВПЛИВУ КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ НА ПОКАЗНИКИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ КОМПАНІЙ

Після впровадження ООН Цілей сталого розвитку (SDG) у 2015 році, змінилися пріоритети стейкхолдерів щодо діяльності компаній. Окрім фінансової ефективності, важливим стало розуміння, як компанії сприяють досягненню SDG та вирішенню соціальних і екологічних проблем. Ці аспекти стали важливими для публічних компаній, оскільки вони сприяють їхній легітимності. Для задоволення інформаційного попиту стейкхолдерів компанії почали активно розкривати звітність про свої досягнення в сфері сталого розвитку, що є відповіддю на тиск з боку стейкхолдерів і дозволяє збалансувати їхні інтереси.

Згідно з теорією стейкхолдерів, ефективність корпоративного управління значною мірою впливає на сталий розвиток компаній, сприяючи залученню інвестицій та зниженню витрат на залучення капіталу. Наукові дослідження аналізують вплив різних аспектів корпоративного управління на розкриття інформації про сталий розвиток у країнах з різним рівнем розвитку [3], різними інституційними практиками [4], залежно від формату представлення звітної інформації) [1, 5]. Особливо актуальними такі дослідження є для Туреччини, де ринок капіталу розвивається, і компаніям необхідно ефективно розкривати інформацію про свої досягнення у сфері сталого розвитку для залучення іноземних інвестицій, що було розглянуто в праці авторів раніше [2].

Авторами було проведено дослідження, метою якого було визначення, чи впливають механізми та атрибути корпоративного управління на ефективність сталого розвитку компаній, включених до індексу BIST 50. Для досягнення мети було досліджено 45 звітів зі сталого розвитку компаній, акції яких перебувають в лістингу на Istanbul Stock Exchange, та визначено, яким чином окремі механізми та характеристики системи корпоративного управління таких компаній впливають на показники сталого розвитку і, зокрема, екологічну, соціальну ефективність та ефективність корпоративного управління.

Для оцінки такого впливу використано чотири залежні змінні SPI (Індекс ефективності сталого розвитку), EPI (Індекс екологічної ефективності), SCPI (Індекс соціальної ефективності), CGPI (Індекс ефективності корпоративного управління), 8 незалежних змінних – регресорів для кожної з аналітичних моделей, що визначають характеристики та механізми корпоративного управління (BS (Розмір Правління), NBM (Кількість засідань Правління), DARBM (Участь директора в засіданнях Правління), NNEBM (Кількість невиконавчих членів Правління), DI (Незалежність Правління), BT (Участь в Правлінні), GD (Гендерна різноманітність Правління), RGD (Коефіцієнт гендерної різноманітності Правління), IAP (Продуктивність внутрішніх аудиторів), DVBEEF (Зовнішня фіктивна змінна для оцінки Правління), DVIAP (Фіктивна змінна присутності внутрішніх аудиторів), DVCCFC (Фіктивна змінна для комбінації функцій генерального директора та голови), DVCBEAP (Фіктивна змінна щодо наявності корпоративних органів, де фактично представлені працівники), а також використано дві контрольні змінні (I_S (розмір компанії), LEV (леверидж)).

Було встановлено наявність значимого позитивного впливу таких показників, як BT, BS, DVBEEF. В той же час, було визначено наявність значимого негативного впливу DARBM. Одержані результати частково підтверджують, та частково суперечать дослідженням вчених в даній сфері, причиною чого є особливості інституційного середовища в Туреччині як країні, що розвивається, яке впливає на

процеси побудови та функціонування систем корпоративного управління та формування методології розкриття інформації про стійкість.

За результатами дослідження були одержані практичні рекомендації, які в цілому сприятимуть покращанню процесів досягнення SDG в турецьких компаніях: розширити кількість членів ради директорів, що має забезпечити покращання екологічної ефективності компаній, а також звернути увагу на посилення їх якісного складу; розробити дієвий порядок здійснення регулярної заміни Генерального директора в радах директорів в компаніях, щоб вони не чинили впливу щодо обмеження практик сталого розвитку; впровадити в систему корпоративного управління компаній інструменти незалежного зовнішнього контролю; розробити механізми підтримки, що забезпечуватимуть більш якісне та ефективне розкриття інформації про стійкість малими та середніми турецькими компаніями.

Література

1. Karn, I.; Mendiratta, E.; Fehre, K.; Oehmichen, J. The effect of corporate governance on corporate environmental sustainability: A multilevel review and research agenda. *Business Strategy and the Environment* 2022, 32 (6), 2926–2961. <https://doi.org/10.1002/bse.3279>
2. Lehenchuk, S.; Zhyhlei, I.; Ivashko, O.; Gliszczynski, G. The Impact of Sustainability Reporting on Financial Performance: Evidence from Turkish FBT and TCL Sectors. *Sustainability* 2023, 15, 14707. <https://doi.org/10.3390/su152014707>
3. Masud, Md. A. K.; Nurunnabi, M.; Bae, S. M. The effects of corporate governance on environmental sustainability reporting: empirical evidence from South Asian countries. *Asian Journal of Sustainability and Social Responsibility* 2018, 3 (1). <https://doi.org/10.1186/s41180-018-0019-x>.
4. Rosati, F.; Faria, L. G. D. Addressing the SDGs in sustainability reports: The relationship with institutional factors. *Journal of Cleaner Production* 2019, 215, 1312–1326. <https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2018.12.107>
5. Subramaniam, N.; Akbar, S.; Situ, H.; Ji, S.; Parikh, N. Sustainable development goal reporting: Contrasting effects of institutional and organisational factors. *Journal of Cleaner Production* 2023, 411, 137339. <https://doi.org/10.1016/j.jclepro.2023.137339>